STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 9986
13 april
2015

Publicatie productdossier AGOS, Rijksdienst voor Ondernemend Nederland, Registratie productdossier Liliputas (BGA)

Gelet op artikel 2 van het Instellingsbesluit Adviescommissie geografische aanduidingen, oorsprongsbenamingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten maakt de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland de volgende publicatie in Publicatieblad L 053 van de Europese Unie van 25 februari 2015 bekend.

Met onderstaande verordening wordt de inschrijving van een productdossier in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen bekendgemaakt.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2015/293 VAN DE COMMISSIE van 24 februari 2015 tot inschrijving van een benaming in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen (Liliputas (BGA))

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen([1]), en met name artikel 15, lid 2, en artikel 52, lid 3, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig artikel 50, lid 2, onder a), van Verordening (EU) nr. 1151/2012 is de door Litouwen ingediende aanvraag tot registratie van de benaming „Liliputas” bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie([2]).

(2) Door middel van de aankondiging van bezwaar van 13 september 2013 en het met redenen omklede bezwaarschrift van 8 november 2013 heeft Polen overeenkomstig artikel 51, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 bezwaar aangetekend tegen de registratie. Het bezwaar is als ontvankelijk aangemerkt.

(3) Bij brieven van 8 januari 2014 heeft de Commissie de betrokken partijen verzocht op gepaste wijze overleg te plegen overeenkomstig hun interne procedures.

(4) Litouwen en Polen hebben geen overeenstemming bereikt.

(5) Aangezien geen overeenstemming is bereikt, moet de Commissie een besluit nemen overeenkomstig de procedure als bedoeld in artikel 52, lid 3, onder b), van Verordening (EU) nr. 1151/2012.

(6) In overeenstemming met artikel 10, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 1151/2012 heeft de indiener van het bezwaar aangevoerd dat de registratie van „Liliputas” als beschermde geografische aanduiding schade zou toebrengen aan het bestaan van een gedeeltelijk identieke naam, van merken en van producten die beduidend langer legaal op de Poolse markt zijn dan vijf jaar, te rekenen vanaf de datum waarop de aanvraag tot registratie van de naam „Liliputas” als beschermde geografische aanduiding is bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie (15 juni 2013); volgens de indiener van het bezwaar zou registratie een bedreiging vormen voor het bestaan van het product met de naam „Liliput”, een Poolse kaas met kenmerken die vergelijkbaar met die van „Liliputas”-kaas zijn en met een naam die fonetisch erg op de naam „Liliputas” lijkt.

(7) De indiener van het bezwaar beweert dat de naam „Liliput” in Polen gebruikelijk is voor producten die worden gekenmerkt door hun geringe omvang en dat deze naam tevens wordt gebruikt voor kaas. Kaas met de naam „Liliput” wordt sinds 1971 rechtmatig in Polen geproduceerd en in de handel gebracht. In bedrijfsnormen, technische instructies en normen voor het gebruik van grondstoffen wordt „Liliput”-kaas opgelijst naast andere kaassoorten zoals Gouda, Edammer en Emmental. Deze naam, als verwijzing naar de Poolse kaas, is populair bij de Poolse consument en wordt op geen enkele wijze in verband gebracht met de Litouwse kaas. Hij moet daarom worden beschouwd als een soortnaam voor generieke kaas in Polen. Het product Poolse „Liliput”-kaas is uit het oogpunt van kenmerken, uitzicht en afmetingen vergelijkbaar met de Litouwse „Liliputas”-kaas. Uiteindelijk, zo suggereert de indiener van het bezwaar, zijn „Liliput” en „Liliputas” vergelijkbare producten met een soortnaam. Bijgevolg zou de registratie van de benaming „Liliputas” als beschermde geografische aanduiding de Poolse producenten beletten om hun „Liliput”-kaas in de handel te brengen of alleszins om de naam „Liliput” te gebruiken voor kaas.

(8) De indiener van het bezwaar betoogt bovendien dat het product en de te registreren naam niet voldoen aan de vereisten van artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012. Zoals vermeld in

het gepubliceerde enig document ontleent de kaas de naam „Liliputas” aan zijn omvang. De naam „Liliputas” verwijst dus niet naar een bepaalde plaats waar het product vandaan zou komen, maar wel, net zoals bij de Poolse „Liliput”-kaas, naar de geringe omvang van de kaas. De kwaliteiten van het product zijn bovendien niet toe te schrijven aan de geografische oorsprong ervan, maar zijn eenvoudigweg het gevolg van de rijping in kleine bollen. De impact van de plaatselijke microscopische schimmel Penicillium pallidum Smith op de organoleptische kenmerken van „Liliputas” is niet aangetoond. Bovendien zou het feit dat het product is geproduceerd volgens nationale normen in de USSR (Unie van Socialistische Sovjet-Republieken) bevestigen dat het om het even waar in de USSR zou kunnen worden geproduceerd, en dat er geen specifieke band met het afgebakende geografische gebied bestaat. Uiteindelijk dient „Liliputas” te worden beschouwd als een generiek product.

(9) Aan een aantal Poolse kaasproducenten is bescherming verleend voor merken die het woord „Liliput” bevatten, zoals het geregistreerde woord en beeldmerk „Cheesland Liliput” en „Ser liliput” en het aangevraagde woordmerk „Serenada Liliput”. Er worden aanzienlijke hoeveelheden Poolse „Liliput” geproduceerd: in 2013 is 2.762 ton op industriële schaal geproduceerd en in 2250 winkels, verdeeld over heel Polen, in de handel gebracht – 4,8% van die productie is uitgevoerd naar de EU-markt. 90% van de geproduceerde „Liliput”-kaas mag een merk voeren. Volgens de indiener van het bezwaar zou de registratie van de naam „Liliputas” als beschermde geografische aanduiding een bedreiging vormen voor het bestaan van dergelijke merken.

(10) Ondanks de hierboven weergegeven argumenten van de indiener van bezwaar dient de naam „Liliputas” toch als beschermde geografische aanduiding te worden ingeschreven, en wel om de onderstaande redenen.

(11) Hoewel de geringe omvang van de kaas waarnaar de naam „Liliputas” verwijst, ongetwijfeld mee aan de oorsprong van het gebruik van deze naam ligt, is het duidelijk dat deze naam in Litouwen in een tijdsspanne van een halve eeuw deze connotatie van omvang heeft verloren en in de plaats daarvan een sterke band met het productiegebied heeft ontwikkeld. Momenteel wordt de naam „Liliputas” in Litouwen ontegenzeggelijk geassocieerd met de handgemaakte, halfharde, gefermenteerde kwaliteitskaas die in het dorp Belvederis wordt geproduceerd. De Litouwse consument legt geen verband tussen deze naam en een Poolse kaas of de gestandaardiseerde, industriële kaasproductie. Daarom voldoet de naam Liliputas, ook al heeft hij geen geografische component, aan de definitie van artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012, volgens welke een beschermde geografische aanduiding een naam is waarmee een product wordt aangeduid dat afkomstig is uit een bepaalde plaats, een bepaalde streek of een bepaald land.

(12) In het licht van het bovenstaande kan „Liliputas” niet als een soortnaam worden beschouwd. Soortnamen hebben weliswaar een historische band met de plaats waar het product waarnaar zij verwijzen, oorspronkelijk werd geproduceerd of in de handel gebracht, maar worden inmiddels volledig los gezien van deze oorspronkelijke geografische oorsprong. Voor „Liliputas” is het net andersom. De naam stond oorspronkelijk los van de geografische oorsprong, maar is inmiddels sterk verbonden met het betrokken productiegebied.

(13) De kenmerken en de faam van het product zijn toe te schrijven aan de geografische oorsprong ervan. In het gepubliceerde enig document staat dat de kaas de naam „Liliputas” oorspronkelijk weliswaar ontleende aan zijn omvang, maar zijn specifieke smaak en aroma krijgt door rijping in kleine bollen onder invloed van de interne microflora en de microscopische schimmel Penicillium pallidum Smith, die groeit in de kelders in het geografische gebied. Deze schimmel, die typerend is voor de kelders in het dorp Belvederis, is verantwoordelijk voor het melkzuur, de frisse smaak en het voor „Liliputas”-kaas kenmerkende aroma. In het gebied zijn de bijzondere omstandigheden aanwezig waarin deze schimmel kan overleven. Bovendien draagt het feit dat de kaas met de hand en niet machinaal wordt bereid, bij tot het behoud en de ontwikkeling van de schimmel. Bovendien heeft „Liliputas”, zoals nauwkeurig wordt beschreven in het gepubliceerde enig document, een goed gedocumenteerde en solide faam als het vlaggenschip van de Litouwse zuivelproductie.

(14) De verschillen tussen „Liliputas” en „Liliput” laten dus aan duidelijkheid niets te wensen over. „Liliputas” kan niet worden beschouwd als een generiek product.

(15) Wat de bewering betreft als zou „Liliputas” om het even waar in de USSR kunnen worden geproduceerd omdat het product onder de USSR-normen viel, zij erop gewezen dat de opname van producten in die normen in die tijd verplicht was. Bovendien betekent dit niet automatisch dat het product, zoals beschreven in de norm die op initiatief van Litouwen is opgenomen, ook elders werd geproduceerd. In elk geval zijn aan het product, beschreven als een in het dorp Belvederis geproduceerde Litouwse kaas, in de periode 1969-1979 tal van prijzen, diploma's, kwaliteitslabels en medailles toegekend.

(16) De naam „Liliput” lijkt fonetisch op de te registreren naam „Liliputas”. Beide namen vinden hun oorsprong in de geringe omvang van de kaas. Hoewel „Liliputas”-kaas een product is met specifieke kenmerken, kwaliteiten en faam, maken bepaalde aspecten van de „Liliput”-kaas deze vergelijkbaar met de „Liliputas”-kaas. Aangezien de namen erg op elkaar lijken en de producten er ook vergelijkbaar uitzien, kan de toepassing van de bescherming als bedoeld in artikel 13 van Verordening (EU) nr. 1151/2012, tot gevolg hebben dat de naam „Liliputas”, indien deze wordt geregistreerd, de Poolse producenten zou beletten de naam „Liliput” te gebruiken.

(17)Uit het bewijsmateriaal blijkt dat het gebruik van de naam „Liliput” niet bedoeld was om munt te slaan uit de faam van de naam „Liliputas”. De consument is niet en kon ook niet worden misleid ten aanzien van de werkelijke oorsprong van de producten. De twee producten hebben immers elk een afzonderlijke markt waar zij bekend zijn en correct worden geïdentificeerd. Om deze redenen en omdat is gebleken dat de naam „Liliput” wettig volgens loyale en constante gebruiken gedurende ten minste 25 jaar gangbaar was voordat de aanvraag tot registratie van „Liliputas” werd ingediend bij de Commissie, moet, in het belang van de eerlijkheid en het traditionele gebruik, de maximale overgangsperiode worden toegekend als bedoeld in artikel 15, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012.

(18)Deze conclusie heeft niet noodzakelijkerwijs tot gevolg dat het gebruik van de naam „Liliput” onwettig wordt. Indien overeenkomstig artikel 41, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 kan worden vastgesteld dat, rekening houdend met alle relevante factoren, in het bijzonder de bestaande situatie in de consumptiegebieden en de toepasselijke nationale of uniale rechtshandelingen, „Liliput” een soortnaam is geworden, zou het gebruik van die naam geen gevolgen ondervinden van de registratie van de naam „Liliputas”.

(19)Merken met als onderdeel de naam „Liliput” waarvoor een aanvraag is ingediend, die zijn gedeponeerd of die zijn ingeschreven, of die rechten hebben verworven door gebruik te goeder trouw op het grondgebied van de Unie, vóór de datum van indiening van de aanvraag tot registratie van „Liliputas” als geografische aanduiding, mogen overeenkomstig artikel 14, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1151/2012 verder worden gebruikt en vernieuwd voor dat product, op voorwaarde dat voor het overige wordt voldaan aan de algemene vereisten in het kader van de merkenwetgeving.

(20)In het licht van het voorgaande dient de naam „Liliputas” te worden ingeschreven in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen.

(21)De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité kwaliteitsbeleid inzake landbouwproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De naam „Liliputas” (BGA) wordt geregistreerd.
Met de naam in de eerste alinea wordt een product aangeduid van categorie 1.3. „Kaas” van bijlage XI bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 668/2014 van de Commissie([3]).

Artikel 2

De naam „Liliput” mag gedurende 15 jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van deze verordening worden gebruikt voor de aanduiding van kaas die niet in overeenstemming is met het productdossier voor „Liliputas”.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 februari 2015.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

(1) PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

(2) PB C 170 van 15.6.2013, blz. 46.

(3) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 668/2014 van de Commissie van 13 juni 2014 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees parlement en de Raad inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 179 van 19.6.2014, blz. 36).